

РЕШЕНИЕ

№ 78

гр. Ловеч, 22.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЛОВЕЧ, VI СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и четвърти януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: **НАТАЛИЯ С. РАЙКОВА**
АТАНАСОВА

при участието на секретаря **ПРЕСЛАВА СТ. ДИЧКОВА**
като разглежда докладваното от **НАТАЛИЯ С. РАЙКОВА АТАНАСОВА**
Гражданско дело № 20234310101535 по описа за 2023 година

Отрицателен установителен обективно кумулативно съединен иск с правно основание чл.439 във връзка с чл.124, ал.1 от ГПК.

Настоящият съдебен състав е сезиран с искова молба от адв.С. Давидова от АК-гр.Ловеч, като процесуален представител на Б. Х. Р. от гр.Ловеч против „ЕОС Матрикс“ЕООД, ЕИК : 131001375, със седалище и адрес на управление : гр.София, район „Витоша“, кв.”Малинова долина”, ул.”Рачо Петков Казанджията”№4-6, представлявано от Управителя Тихомир Иванов Вълчев, с която предявява отрицателен установителен иск, на основание чл.439 във връзка с чл.124, ал.1 от ГПК, считайки същия за основателен и доказан, поради изтекла абсолютна давност.

Съображенията й затова се изразяват в следното :

Против ищцата е образувано Ч.гр.д.№1537/2011 год. по описа на Районен съд-гр.Ловеч, по което са издадени Заповед за изпълнение на парично задължение №1035/02.09.2011 год. и изпълнителен лист от 02.09.2011 год. По издадения изпълнителен лист от 02.09.2011 год., ищцата е осъдена да заплати на „ЮРОБАНК И ЕФ ДЖИ БЪЛГАРИЯ“АД сумата от 6 800.26 лв., от които : главница - 6 044 лв., договорна лихва за периода от 01.03.2008 год. до 22.07.2011 год. в размер на 721.64лв., наказателна лихва в размер на 33.76 лв. за периода от 01.10.2008 год. до 22.07.2011 год., ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на заявлението - 02.09.2011 год. до окончателно плащане на вземането, както и направените по делото разноси.

Образувано е изп.дело №720/2011 год. по описа на ДСИ при Районен съд-гр.Ловеч по молба на Банката. На 11.07.2016 год. е подадена по делото молба от „ЕОС МАТРИКС“ЕООД, с която уведомява ДСИ при РС-гр.Ловеч, че е сключен договор за цесия между „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“АД и „ЕОС МАТРИКС“ЕООД, по силата на който „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“АД цедира вземането си по изпълнителното дело в полза „ЕОС МАТРИКС“ЕООД. Последното дружество е конституирано като страна в изпълнителното производство. Твърди, че последното изпълнително действие, извършено по делото е на 05.08.2016 год. Следващи изпълнителни действия не са поискани от вискателя, такива не са извършвани и в резултат на това е настъпила перемпция. Изпълнителното дело е прекратено от ДСИ при РС-гр.Ловеч с Постановление от 18.03.2019 год. на основание чл.433, ал.1, т.8 от ГПК. По средата на 2023 год. ищцата е уведомена за образувано против нея на ново изпълнително дело от „ЕОС МАТРИКС“ ЕООД пред ЧСИ Велислав Петров, с рег.№879, район на действие – ОС-

гр.Ловеч, а именно изп.дело №1298/2023 год., въз основа на същия изпълнителен лист, за същото вземане. От получената покана за доброволно изпълнение ищцата е уведомена, че е осъдена да заплати на „ЕОС МАТРИКС“ЕООД по изпълнителен лист от 02.09.2011 год. по Ч.гр.д.№1537/2011 год. по описа на РС-гр.Ловеч, главница в размер на 6 044.85 лв., ведно със законната лихва върху нея 02.09.2011 год., която до момента е 7 524.35 лв. до окончателното ѝ изплащане, неолихвяема сума в размер на 1 845.62 лв., включваща всички съдебни такси и всички бъдещи такси и разноски. Наложено е заповед върху трудовото възнаграждение на ищцата, по силата на Запорно съобщение изх.№25841/14.09.2023 год., също така е вписана и възбрана върху четири недвижими имоти на ищцата.

От правна страна ищцовата страна твърди, че предявеният от нея иск, с правно основание чл.439, ал.1 във връзка с чл.124 от ГПК, с който иска да се установи по отношение на ответника, че вземането на последния по издадения изпълнителен лист от 02.09.2011 год. по Ч.гр.д.№1537/2011 год. по описа на РС-гр.Ловеч е погасено по давност, изтекла още преди образуване на изп.дело №1298/2023 год. по описа на ЧСИ Велислав Петров е основателен, поради неизвършването на изпълнителни действия и бездействие на вискателя по време на разглеждане на изп.дело №720/2011 год. по описа на ДСИ при Районен съд-гр.Ловеч.

От изложеното следва, че се позовава на факти, настъпили след приключване на производството, по което е издадено изпълнителното основание. Това обстоятелство и наличието на висящ изпълнителен процес срещу ищцата обуславят правния ѝ интерес, а оттам и допустимостта на предявения отрицателен установителен иск.

Позовава се на чл.116 б."в" от ЗЗД, съгласно който давността се прекъсва с предприемане на действия за принудително изпълнение, а съгласно чл.117, ал.1 от ЗЗД от прекъсването на давността започва да тече нов давностен срок.

С т.10 от ТР №2/26.06.2015 год. по тълк. дело №2/2013 год. ОСГТК е приело, че ППВС №3/1980 год. следва да се счита изгубило сила. Приело е, че в изпълнителното производство не могат да се прилагат правилата за спиране и прекъсване на давността, приложими за исковия процес. В тази връзка е прило, че новата погасителна давност за вземането започва да тече от датата, на която е поискано или предприето последното валидно изпълнително действие. С Тълкувателно решение е посочено, че давността се прекъсва с предприемането на кое да е изпълнително действие в рамките на определен изпълнителен способ, независимо от това дали прилагането му е поискано от вискателя и/или е предприето по инициатива на ЧСИ/ДСИ по възлагане от вискателя съгласно чл.18, ал.1 от ЗЧСИ. В тази връзка ВКС конкретно посочва тези изпълнителни действия : насочването на изпълнението чрез налагане на заповед или възбрана, присъединяването на кредитора, възлагането на вземане за събиране или вместо плащане, извършването на опис и оценка на вещ, назначаването на пазач, насрочването и извършването на продан и т.н. до постъпването на парични суми от проданта или на плащания от трети задължени лица. От друга страна са посочили действията, които не могат да се квалифицират като изпълнителни и които не прекъсват давността - образуването на изпълнително дело, изпращането и връчването на покана за доброволно изпълнение, проучването на имущественото състояние на длъжника, извършването на справки, набавянето на документи, книжа и др., назначаването на експертиза за определяне на непогасения остатък от дълга, извършването на разпределение, плащането въз основа на влязлото в сила разпределение и др.

Заявява, че от 05.08.2016 год. - датата на извършване на последното изпълнително действие по изп.дело №720/2011 год. на ДСИ при РС-гр.Ловеч до датата на инициране на изп.дело №1298/2023 год. по описа на ЧСИ Велислав Петров са изминали почти 7 години. Въпреки, че е образувано изпълнително дело срещу ищцата, не са настъпили обстоятелства, които да са довели до прекъсване на давностния срок по чл.117, ал.2 от ЗЗД. В случая намира, че е без значение, кога точно е прекратено първоначалното изпълнително дело и по чия инициатива е сторено това, доколкото според задължителната практика на ВКС, прекъсването на давността и започване течението на нов давностен срок се свързва, не с датата на прекратяване на принудителното изпълнение, а с датата на извършване на последното валидно изпълнително действие.

Следователно на 05.08.2021 год. установения в нормата на чл.117, ал.2 от ЗЗД давностен срок вече е бил изтекъл и съдебно признатите вземания на ответника и разноски са били погасени по давност. Веднъж изтекла, погасителната давност не може да бъде прекъсната, поради което изпълнителните действия, предприети в хода изп.дело №1298/2023 год. на ЧСИ Велислав Петров, са без правно значение.

С оглед изложеното моли съда след като се запознае с доказателствата по делото да постанови решение, с което да ПРИЗНАЕ ЗА УСТАНОВЕНО по предявения отрицателен установителен иск, с правно основание

чл.439, ал.1 във връзка с чл.124 от ГПК, от Б. Х. Р., с ЕГН-***** и адрес : гр.***** срещу „ЕОС МАТРИКС“ЕООД, ЕИК : 131001375, със седалище и адрес на управление : гр.София, район „Витоша“, ж.к.“Малинова долина“, ул.Рачо Петков-Казанджията“№4-6, представлявано от Управителя Тихомир Иванов Вълчев, че Б. Х. Р., с ЕГН-***** НЕ ДЪЛЖИ по изпълнителен лист от 02.09.2011 год. по Ч.гр.д.№1537/2011 год. сумата от 6 800.26 лева, от които : главница - 6 044 лв., договорна лихва за периода от 01.03.2008 год. до 22.07.2011 год. в размер на 721.64 лв., наказателна лихва в размер на 33.76 лв. за периода от 01.10.2008 год. до 22.07.2011 год., ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на заявлението - 02.09.2011 год. до окончателно плащане на вземането, както и направените по делото разноски, включително и направените разноски по изп.дело №1298/2023 год. по описа на ЧСИ Велислав Петров, поради изтекла погасителна давност.

Моли да ѝ бъдат присъдени и направените по делото разноски.

В срока по чл.131, ал.1 от ГПК, е представен отговор на исковата молба от ответника „ЕОС МАТРИКС“ЕООД, чрез пълномощника си адв.Анита Колова, в който последната от името на доверителя си счита, че предявения иск е допустим, но по същността си неоснователен. Заявява, че ищецът обосновава правния си интерес от предявяване на настоящия иск на основание изтекла погасителна давност по отношение на процесните суми. От фактическа страна намира за безспорно между страните, че е издаден изпълнителен лист в полза на „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“АД срещу Б. Х. Р. за сумите : 6 044.85 лв. главница по Договор за потребителски кредит с дата 01.02.2008 год., 721.64 лв. договорна лихва, дължима за периода от 01.03.2008 год. до 22.07.2011 год., 33.76 лв. наказателна лихва за периода от 01.10.2010 год. до 22.07.2011 год., ведно със законната лихва върху главницата, считано от 02.10.2010 год. до окончателното и изплащане на задължението, съдебно разноски, държавна такса в размер на 136.01 лв. и 412.81 лв. възнаграждение за адвокат. Твърди, че първоначалния кредитор „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“АД на основание издадения изпълнителен лист по Ч.гр.д.№1537/2011 год. по описа на РС-гр.Ловеч е подал молба за образуване на изп.дело, което е образувано по описа на ДСИ към РС-гр.Ловеч, което е под №720/2011 год. Последното валидно изпълнително действие по това дело е извършено на 05.08.2016 год. Пояснява от фактическа страна, че на 18.01.2016 год. е сключен договор за продажба и прехвърляне на вземания между „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“АД и „ЕОС МАТРИКС“ЕООД, по силата на който ответното дружество е придобило процесното вземане. На 09.02.2016 год. е изпратена молба за конституирането на дружеството като вискател по изп.дело, въз основа на сключения договор за цесия. След конституирането на дружеството са депозираны молби за извършване на справки и при наличие на актив да се предприемат евентуалните принудителни действия. С Постановление от 18.03.2018 год. е прекратил изп.дело на основание чл.433, ал.1, т.8 от ГПК. В срок след прекратяване на делото е образувано ново изп.дело под №1298/2023 год. по описа на ЧСИ Велислав Петров, с рег.№879, с район на действие ОС-гр.Ловеч. С молбата за образуване на изп.дело са поискани да бъдат извършени справки и да бъдат наложени запови. Наложена е заповь върху трудовото възнаграждение на ищцата на 18.09.2023 год., както и са вписани възбрани върху недвижими имоти – нейна собственост.

Ответникът намира за спорен въпроса дали е изтекла предвидената в закона давност по отношение на вземането. Счита, че изложените доводи в тази насока са неоснователни, поради подробно изложени съображения, като в тази насока се позовава и на съдебна практика с цитиране на тълкувателни решения на ВКС на Република България. Въз основа на всичко изложено намира предявения иск за неоснователен.

В условията на евентуалност, ако бъде уважена исковата претенция и в случай, че ищцата претендира да ѝ се заплатят разноски за адвокатско възнаграждение прави възражение за прекомерност с оглед фактическата и правна сложност на делото, като на основание чл.78, ал.5 от ГПК, моли съда да присъди минимален размер на разноски за платен адвокатски хонорар, при условие че ищцовата страна докаже заплащането.

Пред настоящата инстанция ищцата, редовно призована, не се явява лично. Представява се от адв.Давидова, която от името на доверителката си поддържа исковата молба и счита, че предявеният от доверителката ѝ отрицателен установителен иск е основателен. Изложените в исковата молба твърдения изтъква, че се подкрепят от събраните по делото писмени доказателства. Намира за безспорно установено, че последното изпълнително действие, което е извършено по отношение на доверителката ѝ е с дата 05.08.2016 год. по изп.дело №720/2011 год. по описа на ДСИ при РС-гр.Ловеч. Този факт изрично се признавал и от ответната страна и в изготвения от съда отговор на исковата молба. Действително по време на изпълнителното производство пред ДСИ доверителката ѝ е уведомена за цедиране на вземането и конституирането на ответната страна в

производството, но отново пълномощникът на ищцата акцентира на това, че действията, свързани с извършването на справки не представляват изпълнителни основания. В този смисъл изтъква, че вземането е погасено по давност, тъй като от 05.08.2016 год. до образуването на второто изпълнително дело със същия изпълнителен лист са изминали повече от 5 години, т.е. изтекла е предвидената от закона абсолютна погасителна давност. В този смисъл адв.Давидова моли съда да уважи исковата претенция, с която е сезиран, като ѝ присъди и разноските по делото в размер на сумата 800 лева, които са ѝ изплатени и която сума е под минимума.

За ответника, редовно призован, се явява адв.Колова, която от името на доверителя си поддържа депозирания отговор на исковата молба. Моли съда след като се запознае с представените по делото доказателства да отхвърли предявения иск като неоснователен и недоказан. В условията на евентуалност, в случай, че съдът уважи иска, моли да бъдат присъдени съдебно-деловодни разноски с оглед направеното от тяхна страна възражение и ищцовата страна да представи банкова сметка или да посочи друг начин да ѝ бъдат изплатени. От своя нямат претенция за разноски.

Първоинстанционният съд като съобрази събраните по делото писмени доказателства, както и доводите на процесуалните представители на страните, преценени поотделно и в тяхната съвкупност, взаимна връзка и обусловеност, по вътрешно убеждение, на основание чл.12 от ГПК, и съобразно нормативните актове, регламентиращи процесните отношения, приема за установени следните факти :

По отрицателния установителен обективно кумулативно съединен иск с правно основание чл.439 във връзка с чл.124, ал.1 от ГПК.

Разпоредбата на чл.439 от ГПК дава възможност на длъжника по изпълнително дело да оспори чрез иск изпълняемо право. Това право може да е установено с влязло в сила решение или да е предмет на издаден изпълнителен лист. В последният случай длъжникът по изпълнението може да оспорва дължимостта на сумите по влязлата в сила заповед за изпълнение и въз основа на която е издаден изпълнителен лист, само въз основа на факти, настъпили след издаването му. В конкретният казус ищцата се позовава на изтекла погасителна давност, юридически факт, настъпил след издаване на изпълнителен лист от 02.09.2011 год. в заповедно производство по Ч.гр.дело №1537/2011 год. по описа на РС-гр.Ловеч, поради което и съдът приема, че иска е допустим.

Не е спорно между страните, че в производството по Ч.гр.дело №1537/2011 год. по описа на РС-гр.Ловеч срещу длъжника Б. Х. Р., ЕГН-***** е издаден изпълнителен лист от 02.09.2011 год., за сумата от 6 800,26 лева, от които : 6 044.85 лв. главница, договорна лихва за периода от 01.03.2008 год. до 22.07.2011 год. в размер на 721,64 лева, наказателна лихва в размер на 33,76 лева за периода от 01.10.2010 год. до 22.07.2011 год. включително, ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на заявлението - 02.10.2011 год. до окончателното и изплащане на вземането, както и направените по делото разноски – внесена държавна такса в размер на 136,01 лв. и адвокатско възнаграждение в размер на 412,81 лв. Изпълнителният лист е издаден в полза на кредитора „Юробанк и Еф Джи България“ АД, ЕИК : 000694749.

Безспорно е и това, че въз основа на издадения изпълнителен лист е образувано изпълнително дело №720/2011 год. по описа на ДСИ при РС-гр.Ловеч по молба вх.№3375/07.11.2011 год. на вискателя „Юробанк и Еф Джи България“ АД, на основание чл.426 от ГПК срещу длъжника Б. Х. Р. В молбата вискателят е помолил ДСИ при РС-гр.Ловеч да извърши следните изпълнителни действия : да наложи заповори и възбрани, както и на основание чл.426, ал.4 от ГПК, да направи справка относно притежаваните от длъжника МПС. При наличие на МПС, собственост на длъжника, вискателят е поискал да се наложи заповор, да се извърши опис и публична продажба, за което да бъдат своевременно уведомени, както и да се изпрати на длъжника призовка за доброволно изпълнение.

Установява се от приобщеното като доказателство по делото копие от изп.дело №720/2011 год., че след образуването му са предприети следните изпълнителни действия, а именно ДСИ при РС-гр.Ловеч е изискал съответни справки от Служба по вписванията-гр.Ловеч за периода от 01.01.1992 год. до 05.10.2011 год. за лицето Б. Х. Р. относно извършените вписвания, отбелязвания и заличавания по персонална партида №23103, изпратил е покана за доброволно изпълнение на длъжника изх.№8026/08.11.2011 год., изискал е справки от ОД на МВР-гр.Ловеч, Сектор „Пътна полиция“ за МПС, собственост на длъжника, справка от НАП, ТД-гр.Велико Търново-офис гр.Ловеч, наложил е възбрана върху конкретно посочени идеални части от недвижими имоти на длъжника.

Подадена е молба вх.№2298/15.07.2016 год. до ДСИ при РС-гр.Ловеч от „ЕОС Матрикс“ ЕООД, с която последният е информирал, че на 18.01.2016 год. е сключен договор за цесия между „Юробанк България“ АД и

„ЕОС Матрикс“ЕООД по силата, на който „Юробанк България“АД като цедент цедира вземането си по изп.дело №720/2011 год. с длъжник Б. Х. Р., ведно с всички принадлежности на вземането на „ЕОС Матрикс“ЕООД като цесионер, поради което е помолил именно той да бъде конституиран като вискател по изп.дело, за което е представил и е помолил да се приеме заверено копие от известие за доставяне на изпратено по пощата Уведомление за цесия до Б. Х. Р.

С Постановление от 05.08.2016 год. ДСИ при РС-гр.Ловеч е конституиран като вискател по изп.дело №720/2011 год. по описа на СИС-гр.Ловеч „ЕОС Матрикс“ООД-гр.София, за което е уведомил страните.

До ДСИ при РС-гр.Ловеч е подадена молба вх.№3423/17.12.2018 год., с която пълномощник на „ЕОС Матрикс“ЕООД е помолил, на основание чл.427, ал.5 от ГПК, да бъде предадено за продължаване на изпълнителното производство при ЧСИ Велислав Петров, с рег.№879 при КЧСИ, с район на действие ОС-гр.Ловеч.

Налице е произнасяне на ДСИ при РС-гр.Ловеч с Постановление с дата 18.03.2019 год., с което на основание чл.433, ал.1, т.8 от ГПК, е прекратено изп.дело №720/2011 год. по описа на СИС при РС-гр.Ловеч, за което се уведомят страните. Посочено е да се вдигне наложената възбрана, като е отразено също, че последното изпълнително действие по това дело е на 05.08.2016 год.

Пред ЧСИ Велислав Петров, с рег.№879 при КЧСИ, с район на действие ОС-гр.Ловеч е образувано изп.дело №20238790401298/2023 год., по молба, подадена от „ЕОС Матрикс“ЕООД, по което са извършени множество справки от НБД“Население“, от НАП за актуално състояние на действащите трудови договори на длъжника Б. Х. Р., от НОИ за размер и вид на пенсия и добавка, от БНБ за банкови сметки и сейфове, от НАП за наличие или липса на задължения и обезпечителни мерки, от ТР, от АВ, от СГКК-гр.Ловеч.

Видно от заповорно съобщение изх.№25842/14.09.2023 год. по изп.дело №20238790401298, ЧСИ Велислав Петров, с рег.№879 при КЧСИ, с район на действие ОС-гр.Ловеч, на основание чл.507 от ГПК, е наложил заповор на сметките /левови и валутни/, открити в „Обединена Българска Банка“АД, на името на Б. Х. Р., както и върху всички вещи, ценни книги и парични знаци в трезори и банкови касетки, предоставени им за доверително управление, до размера на сумата 6 044,85 лв. главница, ведно със законната лихва върху нея от 02.09.2011 год., която до момента е 7 524,35 лева до окончателното ѝ изплащане, неолихвяема сума в размер на 1 845,62 лева, включваща съдебни разноси и всички настоящи и бъдещи такси по изпълнителното производство, включително следващата се такса по т.26 от „Тарифата за таксите и разностите“ към ЗЧСИ, в сключен ДДС, която към момента е в размер на 1 297,88 лева, а така също присъединените публични вземания по чл.458 от ГПК в полза на държавата, за което заповорно съобщение длъжника Б. Х. Р. е уведомена лично на 12.10.2023 год., видно от изпратената ѝ от ЧСИ Велислав Петров, с рег.№879 при КЧСИ, с район на действие ОС-гр.Ловеч по образуваното пред него изп.дело №20238790401298 Покана изх.№25838/14.09.2023 год.,

Направено е и искане до СВ-гр.Ловеч за вписване на възбрана върху подробно описано в 4 пункта недвижимо имущество, собственост на длъжника Б. Х. Р..

От систематичното тълкуване на разпоредбите на чл.110 и чл.118 от ГПК следва, че погасителната давност е законоустановен период от време, през който носителят на едно вземане бездействия и с изтичането на който последният губи възможността да получи защита на правото си чрез средствата на държавната принуда. Погасителната давност е сложен юридически факт, включващ два елемента : бездействие на титуляра на правото и изтичането на определен период от време. В разпоредбата на чл.110 от ЗЗД е предвиден общият петгодишен давностен срок, който намира приложение спрямо всички вземания, освен когато в закон не е установено изключение, каквито са хипотезите, регламентирани в чл.111 от ЗЗД.

В конкретиката на случая продължителността на давностния срок, предвид обстоятелството, че изпълнителният лист е издаден въз основа на влязла в сила заповед за изпълнение, която не се ползва със сила на присъдено нещо, а само с изпълнителна сила, а не въз основа на влязло в сила решение, съдът приема, че е тази за всяко от отделните вземания и в случая не намира приложение разпоредбата на чл.117, ал.2 от ЗЗД, предвеждаща, че когато вземането е установено със съдебно решение, срокът на новата давност е всякога пет години. Следователно давността за погасяване на вземането е три годишна.

С влизане в сила на заповедта за изпълнение вземането, предмет на същата, се счита в отношенията между страните за безпорно установено, безпорно установено е неговото съществуване и дължимост, което изключва

възможността да бъде оспорено впоследствие от длъжника с възражение за настъпила давност, за периода до влизането в сила на заповедта за изпълнение. След влизане в сила на заповедта за изпълнение, за да може длъжникът да се позове на изтекла давност за вземането, предмет на заповедта за изпълнение, е необходимо да е изтекъл период от влизането ѝ в сила, в който период давността не е прекъсвана или спирана, тъй като поради настъпилата преклузия е преклудирано правото на длъжника да релевира възражението, което е могъл да направи към съответния релевантен момент - двуседмичния срок за подаване на възражение по чл.414 от ГПК. Относно спирането и прекъсването на давността в изпълнителното производство, съгласно чл.116, б.в” от ЗЗД и разясненията, дадени в мотивите по т.10 на Тълкувателно решение /ТР/ №2/26.06.2015 год. по т.д.№2/2013 год. на ОСГТК на ВКС, давността се прекъсва от предприемането на кое да е изпълнително действие в рамките на определен изпълнителен способ. В цитираното ТР примерно и неизчерпателно са изброени изпълнителните действия, прекъсващи давността - налагане на заповест или възбрана, присъединяване на кредитор, възлагането на вземане на събиране или вместо плащане и т.н., както и действията, с които давността не се прекъсва - образуването на изпълнителното дело, когато в молбата не е посочен изпълнителен способ, изпращане на призовка за доброволно изпълнение, извършване на справки, изискване на удостоверение за данъчна оценка, проучване на имущественото състояние на длъжника и други.

В настоящият казус след датата на подаване на молбата за образуване на изпълнително дело №720/2011 год. на ДСИ при РС-гр.Ловеч, когато е прекъсната давността – 07.11.2011 год. /същата прекъсва давността, тъй като с нея вискателят е посочил определен способ за секвестриране на имуществото и е сезирал ДСИ в тази насока/ са извършени от ДСИ последващи същински изпълнителни действия, прекъсващи давността. Съдът приема, че това са действията по молба до СВ-гр.Ловеч за вписване на възбрана на конкретно посочени имоти, собственост на длъжника с дата 16.03.2012 год., както и Постановление с дата 05.08.2016 год., с което е конституиран като вискател по изп.дело №720/2011 год. по описа на СИС-гр.Ловеч „ЕОС Матрикс“ООД-гр.София. Следователно на 05.08.2016 год. давността е отново прекъсната. От тогава до сезиране на ДСИ при РС-гр.Ловеч с молба от „ЕОС Матрикс“ЕООД с вх.№3423/17.12.2018 год. за прекратяване на изп.производство пред него и предаването му на ЧСИ Велислав Петров, рег.№879 при КЧСИ, с район на действие ОС-гр.Ловеч са изминали повече от две години, което е дало основание на ДСИ с Постановление от 18.03.2019 год. да прекрати в хипотезата на чл.433, ал.1, т.8 от ГПК, изпълнително дело №720/2011 год. по описа на СИС при РС-гр.Ловеч. Следователно установява се, че изп.дело е прекратено ex lege /по силата на закона/, поради което и последващите извършени от ЧСИ Велислав Петров, с рег.№879 при КЧСИ, с район на действие ОС-гр.Ловеч изпълнителни действия са изцяло нищожни. Изтичането на двугодишния срок обаче не следва да се смесва с течението на общия давностен срок, който тече за погасяване на самото вземане, и както бе посочено по-горе той е тригодишен. В случая той тече от датата на последното изпълнително действие – 05.08.2016 год. по изп.дело №720/2011 год. по описа на СИС при РС-гр.Ловеч. От тази дата до датата на подаване на исковата молба пред РС-гр.Ловеч – 19.10.2023 год. е изтекъл давностния срок за събиране на вземането по процесния изпълнителен лист.

Всичко изложено дотук прави исковата претенция на адв.С. Давидова – пълномощник на Б. Х. Р., ЕГН-***** от гр.Ловеч, ул.”Цачо Шишков“№25 срещу „ЕОС Матрикс“ЕООД, ЕИК : 131001375, със седалище и адрес на управление : гр.София, район „Витоша”, кв.”Малинова Долина”, ул.”Рачо Петков Казанджията”№4-6, по предявения от нея отрицателен установителен обективно кумулативно съединен иск с правно основание чл.439 във връзка с чл.124, ал.1 от ГПК, за основателна и доказана, което е основание за съда да я уважи, като признае за установено, че ищцата Б. Х. Р. не дължи на ответника „ЕОС Матрикс“ЕООД по изпълнителен лист от 02.09.2011 год. по Ч.гр.д.№1537/2011 год. сумата от 6 800.26 лева, от които : главница - 6 044 лв., договорна лихва за периода от 01.03.2008 год. до 22.07.2011 год. в размер на 721.64 лв., наказателна лихва в размер на 33.76 лв. за периода от 01.10.2008 год. до 22.07.2011 год., ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на заявлението - 02.09.2011 год. до окончателно плащане на вземането, както и направените по делото разноси, включително и направените разноси по изп.дело №1298/2023 год. по описа на ЧСИ Велислав Петров, поради изтекла погасителна давност.

По разноските.

С искане за присъждане на разноси съдът е сезиран само от страна на ищцата, като при този изход на процеса, на основание чл.78, ал.1 от ГПК, право на разноси се поражда именно в нейна полза. Същата е реализирала разноси в размер на сумата 272,01 лева държавна такса, 830 лева заплатено адвокатско възнаграждение на адв.С. Давидова, видно от Договор за правна защита и съдействие №0000009605/12.10.2023

год. Направено е възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение от ответната страна, което съдът приема за неоснователно, съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, в който смисъл не следва да бъде намалено, тъй като е определено под минималния размер, предвиден в чл.7, ал.2, т.2 от Наредба №1/09.07.2004 год. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, което съгласно цената на иска следва да е в размер на 980,03 лева. Затова ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищцата сумата в размер общо на 1 102,01 лева, представляваща съдено-деловодни разноски.

Водим от изложените съображения, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО в отношенията между страните по предявения от адв.С. Давидова от АК-гр.Ловеч – процесуален представител на **Б. Х. Р.**, ЕГН-***** от гр.***** срещу „ЕОС Матрикс“ЕООД, ЕИК : 131001375, със седалище и адрес на управление : гр.София, район „Витоша”, ж.к.”Малинова Долина”, ул.”Рачо Петков Казанджията”№4-6, представлявано от Управителя Тихомир Иванов Вълчев, отрицателен установителен обективно кумулативно съединен иск с правно основание чл.439 във връзка с чл.124, ал.1 от ГПК, че ищцата Б. Х. Р., с горните данни не дължи на ответника „ЕОС Матрикс”ЕООД, с горните данни по изпълнителен лист от 02.09.2011 год. по Ч.гр.д.№1537/2011 год. сумата от 6 800.26 лева, от които : главница - 6 044 лв., договорна лихва за периода от 01.03.2008 год. до 22.07.2011 год. в размер на 721.64 лв., наказателна лихва в размер на 33.76 лв. за периода от 01.10.2008 год. до 22.07.2011 год., ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на заявлението - 02.09.2011 год. до окончателно плащане на вземането, както и направените по делото разноски, включително и направените разноски по изп.дело №1298/2023 год. по описа на ЧСИ Велислав Петров, поради изтекла погасителна давност.

ОСЪЖДА „ЕОС Матрикс”ЕООД, ЕИК : 131001375, със седалище и адрес на управление : гр.София, район „Витоша”, кв.”Малинова Долина”, ул.”Рачо Петков Казанджията”№4-6, представлявано от Управителя Тихомир Иванов Вълчев да заплати на **Б. Х. Р.**, ЕГН-***** от гр.***** сумата в размер общо на 1 102,01 /хиляда сто и два лева и една стотинка/, представляваща съдебно-деловодни разноски, на основание чл.78, ал.1 от ГПК, включваща 272,01 лева държавна такса по сметка на РС-гр.Ловеч, 830 лева адвокатско възнаграждение на адв.С. Давидова от АК-гр.Ловеч.

Решението може да се обжалва пред ОС-гр.Ловеч с въззивна жалба в двуседмичен срок от връчването му на страните.

След влизане на решението в законна сила, препис от него да се изпрати на ЧСИ Велислав Любомиров Петров, рег.№879, с район на действие ОС-гр.Ловеч, за сведение.

Съдия при Районен съд – Ловеч: _____